
Almægtige Gud

Lyrik af

Kaj Munk

Udgivet i 2018. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Kilde Munk, Kaj. 1949. "Almægtige Gud", i: *Mindeudgave Digte*, side: 146, København: Nyt Nordisk Forlag Arnold Busck.

Almægtige Gud

Almægtige Gud, hvem kun Daarer tør spotte,
du troner paa Evigheds Grund,
hvor Nathimlens prikkede Fløjl er en Maatte
for Døren til Forhallen kun.
Hvad andet er Jordens grundfasteste Slotte
end Ringe af Røg for din Mund?

Kun Daarerne over din Afmagt sig godter,
de Daarer, der tror kun saa vidt,
som Øren og Syn viser Vej, – og de rotter
sig sammen mod dig og mod dit
og ler, naar du ikke dem svarer, og spotter:
nu blev vi ham endelig kvit.

Da voxer en Dag fra det fjerne et Bulder.
Usynlige Tjeneres Hær
dig Regnbuens Løber for Fode opruller.
Dybt bøjer sig Buske og Trær.
Der staar du med Skyernes Mulm om din Skulder.
Brat holder Alverden sit Vejr.

Og Hovmodets Æt, der din Ære har røvet,
de møder din Ild under Bryn
og tumler forfærdet og laller bedøvet
og tror ikke Øren og Syn.
Saa knuser dem dær, hvor de raver i Støvet,
din Vredes fortærende Lyn.

Hvo sig vil med selvlavet Lykke forlyste,
han farer evindeligt vild.
Hver, som vil af hjemmegjort Storhed sig bryste,
ham nedslaa den himmelske Ild.
De smaa vil Guds Sol efter Uvejret trøste
saa sval, saa uendeligt mild.